

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ COSMOTE ΚΙΝΗΤΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ
ΣΤΟ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
INTERNET

Η πειρατεία στο διαδίκτυο

- 1) Θεωρείτε ότι η πειρατεία στο διαδίκτυο, και κυρίως το παράνομο 'κατέβασμα' μουσικής και ταινιών και η ανταλλαγή αρχείων μεταξύ των χρηστών (peer to peer) είναι μία ευρέως διαδεδομένη πρακτική και αν ναι, με τάσεις αύξησης ή μείωσης μέσα στα επόμενα χρόνια;

Το «κατέβασμα» μουσικής και ταινιών ουδόλως συνδέεται με την ανταλλαγή αρχείων μεταξύ των χρηστών (peer to peer).

Ακόμη υποστηρίζουμε τις απόψεις που διατυπώνονται διεθνώς περί της νομιμότητας της αναπαραγωγής και της κυρίως της ανταλλαγής αρχείων peer to peer, εφόσον πραγματοποιούνται από μεμονωμένους χρήστες αποκλειστικά και μόνο για ιδιωτική χρήση.

Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα και την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία, ο πάροχος διαδικτυακών υπηρεσιών ο οποίος προσφέρει την τεχνική δυνατότητα σύνδεσης στο διαδίκτυο, ούτε δύναται, ούτε δικαιούται να γνωρίζει, ούτε ευθύνεται για το περιεχόμενο (παράνομο ή νόμιμο) που διακινείται στο διαδίκτυο. Ως εκ της θέσεώς μας αυτής, του παρόχου διαδικτυακών υπηρεσιών δεν έχουμε στοιχεία αναφορικά με την πρακτική της «πειρατείας» στο διαδίκτυο.

- 2) Πιστεύετε ότι υπάρχει τρόπος η πρακτική αυτή να περιοριστεί και ποιος είναι αυτός;

Ως «πειρατεία» θεωρούμε το παράνομο κατέβασμα μουσικής και ταινιών κατά τα άνω και όχι την ανταλλαγή αρχείων peer to peer μεταξύ των χρηστών για ιδιωτική χρήση.

Τα συστήματα διαχείρισης των ψηφιακών δικαιωμάτων (DRM systems) προσφέρουν υψηλού επιπέδου προστασία ενάντια στο παράνομο «κατέβασμα» προστατευόμενου από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ψηφιακού περιεχομένου. Τα προβλήματα δημιουργούνται από την έλλειψη τεχνικής διαλειτουργικότητας μεταξύ των διαφορετικών τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται διεθνώς είναι αναπόφευκτα λόγω της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, αντιμετωπίζονται όμως και με την εξέλιξη των συστημάτων DRM και με άλλους τρόπους. Παραδείγματος χάριν με την προσφορά από τον πάροχο περιεχομένου ακριβού «κλειδωμένου» μουσικού περιεχομένου μαζί με περιεχόμενο που δεν προστατεύεται από τέτοια

συστήματα και είναι φθηνότερο.

Το βασικό εμπόδιο στην διαλειτουργικότητα των συστημάτων DRM διεθνώς είναι η έλλειψη του καθορισμού κοινών παραμέτρων αναφορικά με την ζητούμενη προστασία. Προτεραιότητα λοιπόν πρέπει να δοθεί στην αναζήτηση κοινών προϋποθέσεων για τη διανομή περιεχομένου μέσω διαδικτύου σε όλη την Ευρώπη τουλάχιστον (σαφής καθορισμός του τι είναι νόμιμο και τι παράνομο) μέσω διεθνών οργανισμών και φορέων. Έτσι μόνο μπορεί να οριστούν πρότυπα για τη διαλειτουργικότητα των συστημάτων DRM αλλά για την αναγνώριση και τον σεβασμό των τρόπων νόμιμης διακίνησης περιεχομένου από τους χρήστες.

Σε κάθε περίπτωση πάντως σύμφωνα με το ν.2121/93 (66^α) αλλά και την Οδηγία 2001/29 η εφαρμογή των πρακτικών προστασίας των δημιουργημάτων ή των υλικών φορέων μέσω των οποίων αυτά διατίθενται ανήκει στους δημιουργούς τους.

Ο ρόλος των φορέων παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών;

- 3) Ποιός πιστεύετε ότι είναι ο ρόλος των φορέων παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών στην εξάπλωση του φαινομένου της διαδικτυακής πειρατείας; Είναι απλοί ταχυδρόμοι που μεταφέρουν έναν κλειστό φάκελο ή έχουν γνώση του τι μεταφέρουν;

Οι πάροχοι διαδικτυακών υπηρεσιών ουδόλως εμπλέκονται στην εξάπλωση του φαινομένου της πειρατείας, εφόσον το μόνο που κάνουν είναι να παρέχουν τεχνικά τη δυνατότητα πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Άλλωστε τα όρια της ευθύνης των παρόχων διαδικτυακών υπηρεσιών στην Ευρώπη και στην Ελλάδα έχουν καθοριστεί σαφώς με το ΠΔ 131/2003 και την Οδηγία 2000/31 ΕΚ. Το πδ 131/2003 στο κεφάλαιο 4 με τον τίτλο «ευθύνη των μεσαζόντων παροχής υπηρεσιών», και στα άρθρα 11, 12 και 13 ρυθμίζει λεπτομερώς τις ευθύνες του παρόχου, ως μεσάζοντα στην σύναψη και εκτέλεση της ηλεκτρονικής σύμβασης. Ειδικότερα:

Στο άρθρο 11 – Απλή Μετάδοση ορίζεται ότι σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας συνισταμένης στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ο αποδέκτης της υπηρεσίας σ'ένα δίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του παρόχου, όσον αφορά τις μεταδιδόμενες πληροφορίες, υπό τους όρους ότι: α) δεν αποτελεί αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών, β) δεν επιλέγει τον αποδέκτη της μετάδοσης, γ) δεν επιλέγει και δεν τροποποιεί τις μεταδιδόμενες πληροφορίες. Οι δραστηριότητες μετάδοσης και παροχής πρόσβασης περιλαμβάνουν την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των μεταδιδόμενων πληροφοριών στο βαθμό που η αποθήκευση εξυπηρετεί αποκλειστικά την πραγματοποίηση της μετάδοσης στο δίκτυο των επικοινωνιών και η διάρκειά της δεν υπερβαίνει το χρόνο που είναι απαραίτητος για τη μετάδοση, χωρίς να θίγεται η δυνατότητα να του επιβληθεί δικαστικά ή διοικητικά η παύση ή πρόληψη της παράβασης.

Στο άρθρο 12 – Αποθήκευση σε κρυφή μνήμη, ορίζεται ότι δεν υφίσταται ευθύνη του παρόχου, όσον αφορά την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευση των

πληροφοριών, η οποία γίνεται με αποκλειστικό σκοπό να καταστεί αποτελεσματικότερη η μεταγενέστερη μετάδοση των πληροφοριών προς τους αποδέκτες της υπηρεσίας, κατ'αίτησή τους, υπό τους όρους ότι ο πάροχος; α) δεν τροποποιεί τις πληροφορίες, β) τηρεί τους όρους πρόσβασης σ'αυτές, γ) τηρεί τους κανόνες που αφορούν την ενημέρωση των πληροφοριών, δ) δεν παρεμποδίζει τη νόμιμη χρήση της τεχνολογίας, προκειμένου να αποκτήσει δεδομένα σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών και γ) ενεργεί άμεσα προκειμένου να αποσύρει τις πληροφορίες που αποθήκευσε ή να καταστήσει την πρόσβαση σ'αυτές αδύνατη, μόλις αντιληφθεί ότι οι πληροφορίες έχουν αποσυρθεί από το σημείο του διαδικτύου που βρίσκονταν αρχικά ή μια διοικητική ή δικαστική αρχή διέταξε την απόσυρσή τους ή απαγόρευσε την πρόσβαση σ'αυτές. Και στην περίπτωση αυτή υπάρχει δυνατότητα να του επιβληθεί δικαστικά ή διοικητικά η παύση ή πρόληψη της παράβασης.

Στο άρθρο 13 – Φιλοξενία ορίζεται ότι δεν υφίσταται ευθύνη του παρόχου για τις υπηρεσίες που αποθηκεύονται μετά από αίτηση του προμηθευτή, υπό τους όρους ότι: α) δεν γνωρίζει πραγματικά ότι πρόκειται για παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία και σε ό,τι αφορά αξιώσεις αποζημιώσεως, δεν γνωρίζει τα γεγονότα ή τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει η παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία ή β) μόλις αντιληφθεί τα προαναφερθέντα αποσύρει ταχέως τις πληροφορίες ή καθιστά την πρόσβαση σ'αυτές αδύνατη. Επίσης και εδώ υπάρχει δυνατότητα να επιβληθεί στον πάροχο δικαστικά ή διοικητικά η παύση ή πρόληψη της παράβασης

Στο άρθρο 14 – Απουσία γενικής υποχρέωσης ελέγχου, ορίζεται ότι οι πάροχοι δεν έχουν, για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στα προαναφερόμενα άρθρα, γενική υποχρέωση ελέγχου των πληροφοριών που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν, ούτε γενική υποχρέωση δραστήριας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων, που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες. Παρ' όλ' αυτά υποχρεούνται να ενημερώνουν πάραυτα τις αρμόδιες κρατικές αρχές για τυχόν υπόνοιες περί προηγούμενων παρανόμων πληροφοριών ή δραστηριοτήτων που επιχειρούν οι προμηθευτές και να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές κατ'αίτησή τους πληροφορίες που διευκολύνουν την εντόπιση αποδεκτών των υπηρεσιών τους με τους οποίους έχουν συμφωνίες αποθήκευσης.

Άλλωστε η αδυναμία ελέγχου του παρόχου διαδικτυακών υπηρεσιών είναι προφανής από τον όγκο των μεταδιδόμενων πληροφοριών και μόνον.

- 4) Ποιές είναι οι περιπτώσεις εκείνες στις οποίες οι φορείς παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών *ενδέχεται να έχουν γνώση* του περιεχομένου μίας ιστοσελίδας ή μίας παράνομης πρακτικής που λαμβάνει χώρα στο δίκτυο που διαχειρίζονται; Πώς θα απαντούσατε για καθεμία των παρακάτω περιπτώσεων;
- Όταν φιλοξενούν οι ίδιοι περιεχόμενο
 - Όταν διαμεσολαβούν για τη διακίνηση περιεχομένου που φιλοξενείται στο εξωτερικό
 - Όταν γίνεται χρήση του δικτύου τους για ανταλλαγή αρχείων μεταξύ χρηστών (peer to peer)
 - Άλλες περιπτώσεις;

Όπως λεπτομερώς αναφέρουμε πιο πάνω (ερωτ.3) οι πάροχοι διαδικτυακών υπηρεσιών ουδόλως εμπλέκονται με το περιεχόμενο μιας ιστοσελίδας ή μιας

πρακτικής, εφόσον το μόνο που κάνουν είναι να παρέχουν τεχνικά τη δυνατότητα πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Οι μοναδικές περιπτώσεις που ο πάροχος διαδικτυακών υπηρεσιών μπορεί να γνωρίζει το περιεχόμενο, αναφέρονται στην με αριθμό 44 εισαγωγική παρατήρηση της Οδηγίας 2000/31 και αφορούν τον πάροχο που σκοπίμως συνεργάζεται με έναν προμηθευτή με σκοπό τη διάπραξη παρανόμων πράξεων και επομένως δεν μπορεί να επωφεληθεί των απαλλαγών από την ευθύνη που προβλέπονται γι' αυτές τις δραστηριότητες.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις ο πάροχος ΔΕΝ λαμβάνει, δεν είναι τεχνικά δυνατό, αλλά θα ήταν και παράνομο (σύμφωνα με τη νομοθεσία περί απορρήτου των επικοινωνιών), να λαμβάνει γνώση για το περιεχόμενο και την πληροφορία που διακινείται στο διαδίκτυο.

Στα πλαίσια αυτά διευκρινίζουμε επίσης ότι, ένας Πάροχος ΔΕΝ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 64Α Ν. 2121/93 (μεταφορά του άρθρου 8 παρ. 3 Οδηγίας 2001/29/ΕΚ), δεν είναι δηλαδή «διαμεσολαβητής» κατά τη διάπραξη παραβάσεων από τρίτους. Αυτό δικαιολογείται επαρκώς από την αιτιολογική σκέψη 59 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ σύμφωνα με την οποία «οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κατά του *διαμεσολαβητή ο οποίος διαπράττει για λογαριασμό τρίτου την προσβολή του προστατευόμενου έργου*». Ένας Πάροχος, ΔΕΝ διαπράττει για λογαριασμό τρίτου προσβολή του προστατευόμενου έργου εφόσον δεν προβαίνει σε καμία σχετική πράξη ή ενέργεια, ούτε συντρέχουν οι προϋποθέσεις της υποκειμενικής υπόστασης της άδικης πράξης (δόλος ή έστω συνυπαιτιότητα για την διάπραξη της παράβασης, ούτε καν γνώση της ύπαρξής της). Είναι δε γνωστή η ιστορική ερμηνεία του άρθρου 8 παρ.3 Οδηγίας 2001/29/ΕΚ (εντάχθηκε κυρίως με αφορμή την υπόθεση «Napster»). Ένας Πάροχος όμως δεν λειτουργεί όπως το δίκτυο «Napster», δεν μεσολαβεί ούτε διευκολύνει την διάπραξη προσβολών, παρέχει μόνο την τεχνική δυνατότητα πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Σχετικές δε δικαστικές υποθέσεις¹ έκαναν δεκτή την εμπλοκή των «διαμεσολαβητών» (οι οποίοι παρείχαν υπηρεσίες φιλοξενίας και όχι απλής μετάδοσης) μόνο σε περιπτώσεις που αποδεδειγμένα υπήρξε γνώση ή συνυπαιτιότητα τους. Σε αντίθεση περίπτωση, οδηγούμαστε σε επικίνδυνες (κοινωνικά και νομικά) γενικεύσεις και διευρύνσεις². Περαιτέρω, η εφαρμογή αυτής της διάταξης για τους Παρόχους, προσκρούει και είναι αντίθετη στις διατάξεις του ΠΔ 131/2003 (οι οποίες αποτελούν *lex specialis*) δεδομένου ότι συνιστά διεύρυνση της ευθύνης τους.

5) Πώς πρέπει κατά τη γνώμη σας να δράσει ένας πάροχος διαδικτυακών υπηρεσιών όταν *αποκτήσει γνώση για παράνομη δράση μέσω της χρήσης του δικτύου του από επιστολή,*

¹ Βλ. Σχετικά Hamburg District Court of May 12, 1998 (Torsten Bettinger and Stefan Freytag) και February 26, 1998 - Case no 29 U4466/97, ICC No. 6/1999, σελ. 711.

²Με την ίδια λογική θα μπορούσε ενδεχομένως να καταστεί υπεύθυνος και ο κατασκευαστής ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή ή ενός τηλεφώνου.

γνωστοποίηση ή καταγγελία που του γίνεται για παράδειγμα από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων που εκπροσωπεί δημιουργούς ή δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων; (π.χ. να στείλει σύσταση στον χρήστη της ιστοσελίδας, να τον προειδοποιήσει για ενδεχόμενη διακοπή της σύνδεσής του, να διακόψει τη σύνδεσή του, να γνωστοποιήσει τα στοιχεία του στους δικαιούχους για περαιτέρω νόμιμες ενέργειες, κ.ο.κ.;) Ποιές από τις ανωτέρω ενέργειες θα ήταν πιο αποτελεσματική και γιατί;

Στο πδ131/2003 ορίζονται σαφώς και περιοριστικά οι ενέργειες στις οποίες υποχρεούται να προβεί ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (βλ. ανωτέρω ερωτ.3). Δεν τίθεται θέμα αναγόρευσης του παρόχου σε δικαστή ή διαιτητή, καθώς αυτό θα προσέκρουε σε βασικές αρχές του Συντάγματος. Ο πάροχος ενεργεί με αίτημα ή εντολή των αρμοδίων δικαστικών ή άλλων αρμοδίων αρχών στα πλαίσια του νόμου. Η δημιουργία νέας ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής κατά το πρότυπο της συμφωνίας Ολίβεννες κατά την άποψή μας, όχι μόνο δεν θα βοηθούσε, αλλά θα περιέπλεκε ακόμη περισσότερες τις αρμοδιότητες μεταξύ Διοικητικών Αρχών και Δικαστηρίων.

Τα κυριότερα προβλήματα που αναφέρονται για τον πάροχο διαδικτυακών υπηρεσιών στις περιπτώσεις που αναφέρετε είναι τα ακόλουθα:

1. Η αναγνώριση της γνησιότητας της προέλευσης της καταγγελίας, της αρμοδιότητας του καταγγέλλοντος - ιδίως όταν προέρχονται από το εξωτερικό – και της αξιοπιστίας της καταγγελίας, σε συνδυασμό με το πραγματικό γεγονός ότι ο πάροχος είναι εμπορική εταιρία, στις αρμοδιότητες της οποίας δεν εντάσσονται τα παραπάνω. Έτσι εκτός από το διαχειριστικό κόστος του παρόχου για την διαχείριση των καταγγελιών τίθεται και το θέμα της ευθύνης του για την ορθή ή μη κρίση του.
2. Η κρίση του παρόχου περί της ύπαρξης ή μη παραβίασης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας δεν αφορά κανένα, καθώς ο πάροχος δεν είναι ούτε δικαστής, ούτε διαιτητής, ούτε διοικητική αρχή, που επιβάλλει ποινές, κυρώσεις και πρόστιμα.

Από τα παραπάνω προκύπτει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι εκτός από το να εκτελεί δικαστικές ή διοικητικές αποφάσεις και εντολές, ο Πάροχος δεν είναι δυνατόν να έχει άλλη αρμοδιότητα.

Όσον αφορά τον τελευταίο τρόπο δράσης τον οποίο αναφέρετε, δηλαδή τη γνωστοποίηση στοιχείων του στους δικαιούχους, απαγορεύεται, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, η χορήγηση οποιουδήποτε στοιχείου διαδικτυακής επικοινωνίας σε ιδιώτες.

Στοιχεία επικοινωνίας χορηγούνται μόνο σε αρμόδιες δικαστικές ή αστυνομικές αρχές, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της ισχύουσας περί απορρήτου νομοθεσίας, δεδομένου ότι τα στοιχεία κίνησης του δικτύου ενός παρόχου (λ.χ. ώρα εισόδου και εξόδου στο διαδίκτυο, IP διεύθυνση, τηλέφωνο σύνδεσης) εμπίπτουν αναντίρρητα στο απόρρητο των τηλεπικοινωνιών (βλ. σχετικά άρθρο 4 Ν. 3471/2006) και εφαρμόζονται για αυτά οι αυστηρές προϋποθέσεις του ΠΔ 47/2005 και του Ν. 2225/94, σύμφωνα με τις οποίες η άρση απορρήτου επιτρέπεται μόνο για την διακρίβωση ιδιαίτερως σοβαρών αδικημάτων και όσων σχετίζονται με την εθνική άμυνα και τη δημόσια ασφάλεια. Η κρίση περί συνδρομής λόγων κοινοποίησης προσωπικών δεδομένων συνδρομητών ανήκει στις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

Συνεπεία των παραπάνω, είναι αδύνατη η χορήγηση στοιχείων συνδρομητών από τον

Πάροχο σε περιπτώσεις παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν για τα αδικήματα αυτά οι προϋποθέσεις και διαδικασίες που ορίζονται στην ισχύουσα περί απορρήτου νομοθεσία και επομένως απαγορεύεται κάθε επεξεργασία στοιχείων κίνησης ή ταυτοποίηση χρηστών του διαδικτύου βάσει ονόματος πρόσβασης (username) / IP διεύθυνσης.

Τονίζουμε επίσης το γνωστό σε όλους πραγματικό γεγονός, ότι μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης και μόνο είναι αδύνατον να ταυτοποιηθεί ο παραβάτης των περί δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας διατάξεων, αφού η ηλεκτρονική διεύθυνση δεν ταυτίζεται αναγκαστικά με συγκεκριμένο πρόσωπο

- 6) Θα δημιουργούσε ενδεχομένως προβλήματα κάποια από τις ανωτέρω ενέργειες; Ποιά και σε ποιούς;

Εκτός από τα προβλήματα που αναφέρουμε πιο πάνω (βλ.ερωτ.5) σημειώνουμε ακόμα τα ότι η διακοπή σύνδεσης ή η παρακώλυση λειτουργίας ή εισόδου των χρηστών του διαδικτύου σε sites ενέχει τον κίνδυνο της παραβίασης από την πλευρά των Παρόχων των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται δυνάμει σχετικής νομοθεσίας ή απευθείας από τις εποπτεύουσες αρχές [βλ. σχετικά τους «Όρους Γενικών Αδειών» του Κανονισμού Γενικών Αδειών της EETT (ΦΕΚ Β΄ 748./21.6.06)].

Τέλος το ζήτημα της νομιμότητας ενεργειών όπως αυτές που αναφέρετε κρίνεται ήδη σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Έτσι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταψήφισε την «Έκθεση Μπονό για τις Πολιτιστικές Βιομηχανίες», αφού έκρινε ότι η διακοπή της πρόσβασης στο Internet για τους «κατά συρροήν» online πειρατές είναι αντίθετη με τις «πολιτικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα» που προασπίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας «εφιστά την προσοχή των κρατών-μελών στο γεγονός ότι η δίωξη των καταναλωτών δεν είναι η ορθή λύση για την καταπολέμηση της ψηφιακής πειρατείας».

- 7) Πιστεύετε ότι χρειάζεται τροποποίηση το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς για κάποιες εκ των ανωτέρω ενεργειών και σε ποία σημεία;

Κατά τη γνώμη μας το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές και πλήρες.

Έχουμε την πεποίθηση ότι ο προσφορότερος τρόπος προστασίας από την «πειρατεία» στο διαδίκτυο δεν είναι η εισαγωγή νέων νόμων, ούτε η επιβολή κυρώσεων, αλλά η παροχή ελκυστικών προσφορών ψηφιακού περιεχομένου στους χρήστες, τόσο από άποψη επιλογών, όσο και από άποψη τιμών, σε συνδυασμό με συστήματα DRM. Παραδείγματος χάριν αν όλα τα καινούργια τραγούδια προσφέρονται ταυτόχρονα και σε προσιτές τιμές, ο χρήστης δεν θα έχει λόγο να αναζητήσει τρόπους για να αποκτήσει παράνομα το τραγούδι της επιλογής του.

Για να γίνουν αυτά, πρέπει να εξασφαλιστεί η διασυνοριακή συνεργασία των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια και η αμεσότητα στην εκκαθάριση των σχετικών δικαιωμάτων. Η πρακτική που ακολουθείται σήμερα στην Ευρώπη, όπου δεν είναι δυνατή η συνολική εκκαθάριση των ψηφιακών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σε ένα Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης για όλες της χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών μοντέλων, που στοχεύουν στην ταυτόχρονη διάθεση τέτοιου είδους περιεχομένου σε όλη την Ευρώπη.

- 8) Εκτός των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, πιστεύετε ότι από την πάταξη της πειρατείας υπάρχουν οφέλη για τους παρόχους υπηρεσιών Internet και για το ελληνικό κράτος;

Στα πλαίσια της ευνομούμενης πολιτείας είναι προς το συμφέρον όλων η πάταξη κάθε είδους παράνομης δραστηριότητας.

Προτεινόμενες λύσεις αντιμετώπισης του φαινομένου

- 9) Θεωρείτε ότι η εφαρμογή τεχνικών φιλτραρίσματος θα είναι ένα αποτελεσματικό μέτρο αποτροπής της διαδικτυακής προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

Ξεκινώντας από την αρχή ότι οι οποιοσδήποτε τεχνικές εμπíπτουν στο πεδίο ευθύνης και την αρμοδιότητα των δημιουργών και των δικαιούχων και όχι των Παρόχων, θεωρούμε πως οι τεχνικές φιλτραρίσματος μπορούν να βοηθήσουν, υπό τις κατωτέρω προϋποθέσεις:

1. της τήρησης των σχετικών νόμων διατάξεων και κανονισμών, όπως πχ περί διασφάλισης απορρήτου, προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών κλπ
2. της εξασφάλισης των επιτρεπόμενων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας πράξεων (λ.χ. για ιδιωτική αναπαραγωγή, επιστημονική έρευνα και εκπαίδευση).
3. της εξασφάλισης σαφούς διαχωρισμού μεταξύ του νόμιμου και του «παράνομου» περιεχομένου στο διαδίκτυο και της υλοποίησής του με τρόπο που να μην καταλήγει σε *επιλογή η τροποποίηση* των μεταδιδόμενων πληροφοριών, ούτε να αναιρεί τα οφέλη από τη χρήση του διαδικτύου (ελεύθερη και άμεση διακίνηση πληροφοριών κλπ).

- 10) Πιστεύετε ότι η υπογραφή μνημονίων συνεργασίας μεταξύ παρόχων υπηρεσιών Internet και δικαιούχων καθώς και η υιοθέτηση κωδίκων δεοντολογίας από τους πρώτους θα βοηθούσε στην πάταξη της πειρατείας και στην υπερκέραση πρακτικών προβλημάτων;

Μόνο μετά από διαβουλεύσεις και συζητήσεις σε εθνική ή και κοινοτικό επίπεδο μπορεί κανείς να οδηγηθεί σε ασφαλή κρίση περί της χρησιμότητας ή μη μνημονίων συνεργασίας. Είμαστε πρόθυμοι να συμμετάσχουμε σε τέτοιες διαβουλεύσεις, σημειώνουμε ωστόσο ότι οποιοδήποτε Μνημόνιο κατά τα πρότυπα της συμφωνίας Olivennes θα προσέκρουε στον ελληνικό νόμο κατά τα άνω

- 11) Πιστεύετε ότι θα ήταν αποτελεσματική η ενσωμάτωση στα συμβόλαια παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών αυστηρότερων ρητρών αναφορικά με την προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

Πρόκειται για μια πρακτική που εφαρμόζεται ήδη στην εταιρία μας, αλλά και – εξ όσων γνωρίζουμε – σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη.

- 12) Συμφωνείτε ότι η καταπολέμηση της διαδικτυακής πειρατείας θα ελευθερώσει εύρος χρήσης (bandwidth) των δικτύων προκειμένου να αναπτυχθούν νόμιμες υπηρεσίες στο πλαίσιο της ψηφιακής Ελλάδας;

Το εύρος χρήσης των δικτύων δεν επηρεάζεται από την διαδικτυακή πειρατεία κατά την άποψή μας.

- 13) Έχετε κάτι άλλο να προτείνετε;

Κατά την άποψή μας η πειρατεία στο διαδίκτυο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αστυνομικά μέτρα και κυρώσεις. Έχει αποδειχθεί άλλωστε ότι η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας ακυρώνει τα περισσότερα τέτοιου είδους μέτρα. Το κρίσιμο είναι να αναγνωριστούν και να εξαλειφθούν οι αιτίες για τις οποίες οι χρήστες καταφεύγουν σε αυτή.
